RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.051 van 4 mei 1999
in de zaak A. 49.655/XII-154.

In zake : Henri VAN BREE,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. DE CONINCK,
kantoor houdende te DESTELBERGEN,
Dendermondsesteenweg 546

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT (UG).

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Henri VAN BREE op 24 december 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 25 juni 1992 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent waarbij hij als docent en niet als hoofddocent in de faculteit van de diergeneeskunde gerangschikt wordt en van het besluit van 29 september 1992 houdende bevestiging van het eerstgenoemde besluit;

Gelet op het arrest nr. 41.983 van 16 februari 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten wordt verworpen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE CONINCK, die loco advocaat G. DE KONINCK verschijnt voor verzoeker, en van advocaat F. LIEBAUT, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. De bestreden beslissingen zijn genomen met toepassing van artikel 181 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : het universiteitsdecreet).

Dat decreet doet het onderscheid tussen de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel en de leden van het onderwijzend personeel verdwijnen. Beide categorieën worden in één academisch corps geïntegreerd : het zelfstandig academisch personeel (ZAP). Bij dat personeel bestaan vier graden, docent,

hoofddocent, hoogleraar, gewoon hoogleraar (art. 64 van het decreet).

Krachtens artikel 181, eerste lid, van het decreet dient het universiteitsbestuur te beslissen over het al dan niet rangschikken van elk lid van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in één van de voormelde graden, zulks op grond van de door hem voorafgaandelijk vast te leggen criteria.

1.1.2. Bedoelde criteria heeft voor de Universiteit GENT (UG) de raad van bestuur op 19 december 1991 vastgelegd.

Zo heeft hij als derde criterium vastgelegd dat faculteitsgeaggregeerden en werkleiders hun kandidatuur kunnen stellen om te worden gerangschikt als docent of hoofddocent. Hij heeft daaraan toegevoegd dat de raad van bestuur beslist op basis van een gemotiveerd advies van de betrokken faculteit of het gelijkgesteld orgaan en in functie van de budgettaire mogelijkheden.

Als zesde criterium heeft de raad van bestuur vastgelegd dat bij hun advies de faculteiten, de gelijkgestelde organen of de commissie ad hoc rekening houden met de door de raad van bestuur goedgekeurde voorwaarden voor de benoeming of de aanstelling van het zelfstandig academisch personeel.

1.1.3. In artikel 7 van het besluit houdende die benoemingsvoorwaarden is vastgesteld wat volgt :

> "Artikel 7. Elke bevordering en eerste benoeming of aanstelling moet worden voorafgegaan door een onderzoek naar de bekwaamheden van de kandidaat en hun geschiktheid om bij te dragen tot wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. De mogelijkheid om ook door wetenschappelijke dienstverlening bij te dragen tot het image en de bloei van de Universiteit Gent strekt daarbij tot aanbeveling ...".

Artikel 10 van hetzelfde besluit luidt als volgt :

"Artikel 10. Per graad dient aan volgende specifieke voorwaarden te worden voldaan :

1. Docent.

Wetenschappelijk onderzoek.

Elke kandidaat-docent dient met zijn of haar doctoraatsproefschrift te hebben aangetoond een veelbelovend onderzoeker te zijn. Dit dient te worden gestaafd door recente publikaties in wetenschappelijke tijdschriften die een ruime verspreiding kennen en die een beroep doen op deskundigen voor de beoordeling van de ingezonden manuscripten. Bijdragen op nationale en internationale conferenties strekken daarbij tot aanbeveling.

Onderwijs.

Kandidaten dienen hun onderwijskundige bekwaamheid aan te tonen door het voorleggen aan de beoordelingscommissie van een onderwijsdossier dat twee componenten omvat :

1. De vermelding van voorafgaande onderwijservaring en/of vroegere initiatieven die tot bekwaamheid ter zake kunnen bijdragen (bv. docententraining)

2. De uitwerking van een persoonlijk voorstel van planning van het onderwijs in het betrokken vakgebied.

De inhoudelijke planning kan getoetst worden aan criteria als : relevantie in termen van overzicht over de fundamenten van het vakgebied, actualiteitsgehalte, waarde voor het oplossen van problemen, enz.

De onderwijskundige planning dient te beantwoorden aan criteria inzake relevantie van de leerdoelen, efficiëntie van de werkvormen (bv. actieve oefeningen, zelfstudie enz.) en het studiemateriaal (syllabus, individueel studiemateriaal enz.) en de geldigheid en betrouwbaarheid van de evaluatie (frekwentie, voorziene feedback, enz.)

De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.

In geval van twijfel aan de onderwijskundige bekwaamheid van de kandidaat kan de selectiecommissie de bespreking van het dossier met de kandidaat aanvullen met de organisatie van één of enkele proeflessen.

2. Hoofddocent.

Wetenschappelijk onderzoek.

De kandidaat-hoofddocenten dienen, meer nog dan de kandidaat-docenten, aan te tonen actief te zijn op hoog wetenschappelijk niveau. Betrokkenheid bij het wetenschappelijk gebeuren als deskundige, lid van redactieraden, wetenschappelijke commissies e.a. strekt daarbij tot aanbeveling.

Behalve op grond van eigen onderzoek, dienen de kandidaten zich ook verdienstelijk te hebben gemaakt bij het leiden van onderzoekswerk.

Onderwijs.

Voor benoeming of aanstelling tot hoofddocent geldt eveneens de verdediging van een onderwijsdossier (cf. docent) met dien verstande dat de kandidaten in

geval van bevordering dienen aan te tonen in welke mate zij hun vroegere plannen ter zake hebben gerealiseerd.
De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.
...".

1.2.1. Verzoeker is sinds 1 augustus 1986 werkleider aan de UG en behoort aldus tot het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van die instelling.

1.2.2. Met een schrijven van 9 januari 1992 nodigt de rector de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van de UG die ten laste van de werkingsuitkeringen bezoldigd zijn, uit hun kandidatuur in te dienen voor rangschikking in een graad van het ZAP.

1.2.3. Bij brief van 25 januari 1992 doet verzoeker een aanvraag voor rangschikking als hoofddocent.

1.2.4. Op 13 maart 1992 adviseert de binnen de faculteit van de diergeneeskunde opgerichte commissie voor de rangschikking van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in het ZAP-kader over verzoeker :

"Unaniem gunstig voor rangschikking in het ZAP-kader als docent : omwille van de lange, zeer goed gekwoteerde praktische onderwijservaring en de waardevolle wetenschappelijke activiteit.
Unaniem ongunstig voor hoofddocent : omwille van de huidige afwezigheid aan nood voor een bijkomend hoger ZAP-kader in de radiologie. De vorming en de werking van de toekomstige vakgroepen dient afgewacht te worden".

1.2.5. Bij brief van 22 maart 1992 tekent verzoeker bij de decaan van de faculteit bezwaar aan tegen het advies.

1.2.6. Op 24 maart 1992 sluit de raad van de faculteit zich aan bij het advies van de commissie

verzoeker als docent en niet als hoofddocent te rangschikken (5 stemmen voor, 1 tegen, 3 onthoudingen).

1.2.7. Bij schrijven van 20 mei 1992 tekent verzoeker bij de rector bezwaar aan tegen voornoemd advies van de raad van de faculteit. Hij betoogt onder meer :

> "Ik meen dat het argument dat er momenteel geen nood is voor een bijkomend hoger ZAP-kader in de radiologie niet valabel is en indruist tegen de zin van deze herklassering in het ZAP-kader. Ik dacht toch dat hier de persoon en het curriculum moesten worden beoordeeld (wat trouwens de stellingname was van de faculteit zelf). Deze stellingname wordt trouwens zelf door de raad van bestuur gehanteerd als men ziet dat in artikel 1 van het reglement van de Universiteit Gent in de procedure en voorwaarden voor benoeming of aanstelling van het zelfstandig academisch personeel, het zinnetje 'waaraan een functionele behoefte bestaat' werd geschrapt. Ik vrees dat met dergelijke argumentatie een onnodige hypotheek gelegd wordt op de nog op te richten vakgroepen en de mensen die er in de toekomst moeten werken. Ik dacht dat met deze herclassering het proces van personen werd gemaakt en niet dit van nog op te richten vakgroepen".

1.2.8. Op 15 juni 1992 adviseert "de commissie belast met het onderzoek van de bezwaarschriften, ingediend tegen de voorstellen van de faculteiten en gelijkgestelden omtrent de rangschikking in het ZAP-kader" :

> "De commissie is van oordeel dat de argumentatie : geen onderwijservaring in de faculteit voor de heer ODBERG en geen functionele nood voor de heer VAN BREE, zoals die door de faculteit dienaangaande is weergegeven, niet steekhoudend is.
> Indien de Raad van Bestuur op grond van andere argumenten de voorstellen van de faculteit inzake de rangschikking tot hoofddocent zou wijzigen, is de commissie van oordeel dat van beide kandidaten de heer F. ODBERG, omwille van zijn beter wetenschappelijk curriculum, de voorkeur verdient".

1.2.9. Op 25 juni 1992 beslist de raad van bestuur van de UG na stemming (waarbij 24 voor de rangschikking

als docent en 1 voor hoofddocent) dat verzoeker gerangschikt wordt als docent.

1.2.10. Met een brief van 30 juni 1992 deelt de rector verzoeker de vorenstaande beslissing mede, met vermelding van de mogelijkheid om hierover gehoord te worden door een speciaal daartoe door de raad van bestuur ingestelde commissie.

1.2.11. Bij brief van 12 juli 1992 dient verzoeker bij de rector een gemotiveerd bezwaar in tegen zijn rangschikking en vraagt door de commissie gehoord te worden.

1.2.12. In zitting van 3 september 1992 komt de commissie in verband met verzoeker tot volgend besluit :

> "De commissie meent dat betrokkene een kwalitatief aanvaardbaar dossier voorlegt voor rangschikking als hoofddocent. Dit is niet gebeurd omdat de faculteit streng is geweest in haar beoordeling en daarbij ook functionele noden als beleidsoptie heeft gehanteerd".

1.2.13. Op 29 september 1992 besluit de raad van bestuur van de UG na stemming (waarbij 13 voor rangschikking als docent en 9 voor hoofddocent) zijn beslissing van 25 juni 1992 tot rangschikking van verzoeker als docent te bevestigen.

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is; dat de reden hiervoor volgens haar is dat verzoeker de vernietiging vordert van de impliciete weigering hem als hoofddocent te rangschikken, dat van een impliciete weigering alleen dan ontvankelijk de vernietiging gevorderd kan worden als de overheid de rechtsplicht heeft aan de betrokkene het geweigerde te geven, en dat te dezen vanwege haar discretionaire bevoegdheid de overheid niet rechtens verplicht is verzoeker als hoofddocent te rangschikken;

2.1. Overwegende dat een impliciete weigering een administratieve rechtshandeling is die, als de algemene ontvankelijkheidsvereisten zijn vervuld, ontvankelijk met een annulatieberoep bestreden kan worden; dat het wel zo is dat, als een impliciete weigering vervat is in een uitdrukkelijke beslissing die met een annulatieberoep bestreden wordt, het maar zinvol is die impliciete weigering met de uitdrukkelijke beslissing mede uitdrukkelijk te vernietigen wanneer de overheid de rechtsplicht heeft het geweigerde aan de verzoekende partij te verlenen; dat zulks echter niets te maken heeft met de ontvankelijkheid van het annulatieberoep tegen een impliciete weigering maar met het nut om, als dit beroep gegrond is, zulks met een uitdrukkelijke vernietiging tot uiting te brengen; dat te dezen dit probleem zich echter niet eens voordoet; dat verzoeker de Raad niet vraagt samen met de uitdrukkelijke beslissing waarin zij besloten is een impliciete weigering te vernietigen, dat hij de vernietiging van die uitdrukkelijke beslissing niet vordert, enkel de vernietiging van de erin besloten impliciete weigering; dat met de bestreden beslissing hij uitdrukkelijk als docent is gerangschikt en dat wat hem daarin dwars zit, is dat aldus impliciet is beslist dat hij niet als hoofddocent is gerangschikt;

Overwegende dat de exceptie wordt afgewezen;

3. Overwegende dat zowel in zijn eerste als in zijn tweede annulatiemiddel verzoeker aanvoert dat om zijn rangschikking als hoofddocent af te wijzen niet wettig mocht meespelen het als volgt luidend motief : "omwille van huidige afwezigheid aan de nood voor een bijkomend hoger ZAP-kader in de radiologie. De vorming en de werking van de toekomstige vakgroepen dient afgewacht te worden";

3.1. Overwegende dat het bewuste motief werd aangebracht in het advies van de faculteitscommissie (1.2.4. hierboven); dat de faculteitsraad zich bij dat advies heeft aangesloten (1.2.6.); dat de commissie belast met het onderzoek van de bezwaarschriften tegen de voorstellen van de faculteiten het motief van de ontstentenis van "functionele nood" "niet steekhoudend" heeft genoemd (1.2.8. hierboven); dat in zijn beslissing van 25 juni 1992 (1.2.9. hierboven) de raad van bestuur voor zijn beslissing om verzoeker niet als hoofddocent doch alleen als docent voor te dragen geen nieuwe motieven heeft aangereikt -met name ter vervanging van het door de commissie gewraakte motief- en dus geacht moet worden dat door de faculteitscommissie en faculteitsraad aangevoerde motief tot de zijne te hebben gemaakt; dat dienovereenkomstig de hoorcommissie (1.2.12. hierboven) het motief van de "functionele noden" als nog steeds aanwezig kon bespreken; dat ook ter ondersteuning van zijn besluit van 29 september 1992 (1.2.13. hierboven) de raad van bestuur geen nieuwe motieven aanvoert;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat verzoeker terecht stelt dat het bewuste motief heeft meegespeeld;

Overwegende dat hij even terecht stelt dat het wettig niet mocht meespelen; dat voor dit motief immers geen grondslag te vinden is in de criteria die naar in 1.1.2. en 1.1.3. is gezien voor de rangschikking als hoofddocent moesten worden aangewend;

Overwegende dat de middelen gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de besluiten van 25 juni 1992 en 29 september 1992 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent waarbij Henri VAN BREE niet als hoofddocent wordt gerangschikt.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Universiteit Gent.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier mei 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. BORRET.**